

Zpráva s. Nedbala o založení kopané v Rosicích

"V měsíci červenci 1980 jsem byl požádán zástupci oddílu kopané o podání informací o založení sportovního klubu kopané v Rosicích a to jeho činnosti po dobu jeho působení.

Pokud moje paměť sahá do minulosti, byl sportovní klub založen v roce 1933. Jak k jeho vzniku došlo?

Při jedné návštěvě v hostinci pana Vrabce přišla připomínka od pana Beneše, rolníka v Rosicích, abychom se dali dohromady a založili klub kopané, abychom měli ušetřenou cestu do Chrasti. K jeho návrhu se připojili pan Boháč a pan Hrnčál. Při diskuzi přišla připomínka o pozemku na hřiště. Pan Beneš měl v tu dobu parcelu podél trati k zdejšímu nádraží, jak sám tvrdil ve škodě. Proto ji nabídl za mírné nájemné. Žádost byla na obecním úřadě zamítnuta. Dále bylo navrženo, abychom se obrátili na zdejší cihlářské závody. Se souhlasem pana Mikelky, t.č. předsedy představenstva cihlářského závodu, nám byl přidělen pozemek v horním závodě. Bylo nám povoleno rozbourat kůlnu na sušení cihel, abychom dosáhli příslušného rozměru hřiště. Dali jsme se do práce a během jednoho týdne bylo hřiště připraveno. Tolik, z mých vzpomínek úvodem.

Začátek byl pro nás těžký. Bylo třeba zakoupit 2 balóny, hranole na brány, síť a nebylo za co kupovat. Při jedné poradě přišel návrh na uspořádání sbírky. Sběrka se uskutečnila a protože byla úspěšná, měli jsme dobrý začátek. V Pardubicích se koupili 2 balóny, v Chrudimi se dalo dělat razítko „SPORT KLUB ROSICE u Chrasti“. V Chrasti se koupili hranole na brány.

Nyní vypisují hráče, kteří se do klubu přihlásili jako aktivní členové:

- Vencí Bohumil
- Vencí Eman
- Balíček Karel
- Balíček František
- Nedbal Václav
- Nedbal Jaroslav

- Dachovský Josef
- Dachovský Jindřich
- Skala ze Zájezde
- Pravda Bohumil
- Pravda Ladislav
- Kotil Jaroslav
- Hendrych Josef
- Bureš František
- Halamka Jaroslav z Chrasti
- Bálek Oldřich z Přestavlk
- Branda z Blanska

Ustálená sestava mužstva:

- Brankář: Nedbal Jaroslav
- Obrana: Bálek Oldřich, Dachovský Jindřich, Pravda Ladislav, Kotil Jaroslav, Venci Eman
- Záloha: Dachovský Josef, Pravda Bohuslav, Venci Bohuslav
- Útok: Balíček Karel, Branda

Oblečení měl každý vlastní, černé trenýrky a bílé košile. Pokud hráči neměli své kopačky, hráli v kečkách. Řízením klubu jsem byl pověřen hráči na prvním tréninku na hřišti, do doby než se zvolil v pozdější době řádný výbor. Zvolený výbor pracoval v tomto složení:

- Nedbal Václav - předseda
- Dostál Karel - místopředseda
- Venci Eman - jednatel a pokladník
- Hrnčák Josef - člen výboru
- Beneš František - člen výboru
- Boháč František - člen výboru
- Pravda Bohuslav - člen výboru
- Balíček Karel - člen výboru

Na utkání jsme jezdili do Chrasti, do Luže, Horního Holetína, Nasavrk, Kočího, Slatiňan, Bořicko-Týneckého, Platenic, Heřmanova Městce, Svítkova, Živanic, Bohdanče, Rozhovic a do dalších míst. Na všechny zápasy jsme cesty absolvovali na kolách a za každého počasí. V roce 1935 jsem byl pozván jako zástupce klubu společně se zástupci Chrasti a Kočího do Luže na poradu ohledně sehrání Košumberského poháru. Porada se konala v hostinci „U zeleného stromu“. Zástupce Kočího se pro mne stavil v Rosicích a jeli jsme společně s jeho autem do Luže. Pohár byl v roce 1935 uskutečněn. Nevím jak dlouho se celkově hrál, ale SK Rosice se účastnil dvě sezony.

Nevzpomínám si přesně, zda-li v roce 1937 nebo později jsme se dostali do finanční tísně, ne vinou kopané, že jsme byli nuceni SK Rosice rozpustit.

Jak k tomu došlo? V Rosicích se utvořila ženská házená, která se později spojila s klubem SK Rosice. Pokladna nebyla bezedná (oblečení, míče, branky, oblečení pro hráče kopané – organizační vazba na správce cukrovaru), pořádání odpoledníků, na které nebyly průběžně placeny autorské poplatky (zaplacení žádáno najednou), to zapříčinilo zadlužení klubu, proto bylo přikročeno se všemi „radostmi“ k soudní likvidaci. Pokud byste měli zájem, jak si vedly ženy házené, máte možnost se obrátit na bývalé hráčky házené paní Brázdovou Ladislavu, paní Charvátovou Marii a paní Cukrovou Marii.

Nu, jak byl pro mne začátek ve SPORTOVNÍM KLUBU RUSOCE radostný a rád jsem v něm pracoval a věnoval této práci veškeré volné chvíle, konec dopřál opak."

Nedbal Václav

Rosice 23